

Nr 278

Av herr **Brundin**, om inrättande av en riksdagens informationstjänst.

(Lika lydande med motion nr 379 i Andra kammaren)

Kravet på en förbättrad kontakt mellan allmänhet och riksdag är ett naturligt uttryck för vår allmänna strävan mot en levande demokrati. Inte minst i en tid, som alltmer kommit att präglas av vänsterradikalismens lättsinniga kritik av det etablerade samhällets demokratiska uppbyggnad, tycks behovet av en bättre förståelse och kontakt riksdag och allmänhet emellan särskilt brännande. Även i andra sammanhang utsätts dock riksdagen och dess ledamöter för en ibland osaklig kritik. Senast under föregående höst vållade t. ex. förslaget om ny pensionsordning för riksdagsmän en pressdebatt, som i sin ibland påtagliga drift med riksdagsarbetet helt visst kunde betraktas som ett uttryck för denna ur demokratisk synpunkt djupt oroande tendens.

Redan tidigare har enskilda riksdagsledamöter vid upprepade tillfällen sett sig föranledda att rikta en hård kritik mot massmedias enligt deras mening ofta bristfälliga och ibland osakliga bevakning av riksdagsarbetet. Olika förslag rörande en utvidgning av riksdagens informations- och kontaktverksamhet har dock ej föranlett någon riksdagens åtgärd. Pressen och dess organisationer har vid behandlingen av dessa frågor för övrigt ställt sig starkt avvisande och förhållit sig negativ till bl. a. det förslag om inrättande av en riksdagens pressombudsman som just syftade till att förbättra kontakten mellan riksdag och massmedia. Från pressens sida framhölls att man under årens lopp utvecklat mycket goda och helt tillräckliga kontakter med t. ex. olika utskottssekreterare.

Enligt pressen fungerar således kontakten med riksdagen för närvarande till full belåtenhet. Härav framgår, att förevarande problem ej är av enbart teknisk natur. Att det starkt traditionsbundna och för allmänheten ofta svårförståeliga riksdagsarbetet däremot haft svårt att hävda sin position i ett samhälle som präglas av ständig förändring och utveckling är naturligt. Det gäller således att aktivt söka utplåna olika vanföreställningar om riksdagsarbetet och att helt enkelt ge riksdagen en ny »image» och en ny ställning i människors medvetande. Endast därigenom torde även pressen ägna riksdagsarbetet en mera positiv uppmärksamhet. Det är däremot inte pressens uppgift att på egen hand söka förändra rådande vanföreställningar.

Att den allmänna attitydbildningen verkat i en för riksdagsarbetet negativ riktning borde i stället föranleda riksdagen att på eget initiativ söka verka för en för-

ändrad inställning bland allmänheten. Den förestående övergången till enkammarriksdag och dess väsentligt förenklade arbetsformer kan därvid komma att spela en stor roll. Reformens genomförande kommer naturligtvis att följas med stort intresse i olika massmedia. Att riksdagen själv i samband med denna övergång måste bredda sin egen kontakt- och informationsverksamhet förefaller lika naturligt. Detta ökade intresse för riksdagen torde dessutom kunna tjäna som en plattform för en allmän breddning och en ny inriktning av dess utåtriktade verksamhet. Riksdagen bör därför med hjälp av en skickligt utformad information till både press, allmänhet och organisationer låta den förestående reformen röja vägen för en bättre förståelse och en ny syn på riksdagsarbetet.

Med tanke på reformens storleksordning och dess epokgörande betydelse för svenskt parlamentariskt liv borde riksdagen redan nu vidta åtgärder i syfte att åstadkomma en ändamålsenlig planering av nämnda informationsverksamhet. Inrättandet av en riksdagens informationstjänst torde bäst kunna tjäna detta syfte. Oavsett kravet på ökad information förefaller det värdefullt att med inrättandet av ett sådant kontaktorgan verka för en koncentration av riksdagens hittills splittrade informationsverksamhet. Viktigast är emellertid att detta nya kontaktorgan tillmötesgår kravet på en väsentligt förbättrad kontakt och förståelse mellan riksdag och allmänhet. Att rätt introducera den förestående författningsreformen och då särskilt de väsentligt förenklade arbetsformerna i den nya enkammarriksdagen blir därför en angelägen uppgift. Detta torde bäst ske i form av en populärt upplagd informationskampanj. Massmedia får därigenom inte bara en i denna nya situation nödvändig service utan framför allt en impuls att på samma populära och tilldragande sätt söka lansera den nya riksdagen.

På grund av vad således anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att inrätta en riksdagens informationstjänst samt uppdraga åt riksdagens förvaltningskontor att utarbeta de närmare bestämmelserna för dess verksamhet i enlighet med de riktlinjer som anförts i motionen.

Stockholm den 24 januari 1969

Paul Brundin (m)